

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 772/2021
14.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Драгомира Милојевића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Горана Мандића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 727/20 од 23.02.2021. године и Вишег суда у Суботици Кж1 40/21 од 26.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 727/20 од 23.02.2021. године и Вишег суда у Суботици Кж1 40/21 од 26.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 727/20 од 23.02.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а Закона о пореском поступку и пореској администрацији, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, те је истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде те је одређено да ће суд, уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати један дан затвора. На основу члана 87. КЗ, у вези члана 176а став 4. ЗППА, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – мобилних телефона означених на страни 2, у ставу б. изреке првостепене пресуде који предмети ће по правноснажности пресуде бити достављени Дирекцији за управљање одузетом имовином. На основу члана 261. и члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и да у корист буџета Основног јавног тужилаштва у Суботици плати 6.811,00 динара, као и да у корист буџета суда плати паушал у износу

од 5.000,00 динара, све у року од 60 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 40/21 од 26.04.2021. године, уважањем жалбе браниоца окривљеног, првостепена пресуда је преиначена у погледу одлуке о казни, тако што је другостепени суд окривљеном АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а Закона о пореском поступку и пореској администрацији, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду, тако што је утврдио казну затвора у трајању од четири месеца и одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од годину дана по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је на основу члана 261. и члана 264. ЗКП, обавезан да сноси трошкове кривичног поступка у корист буџета суда, у виду паушала у износу од 5.000,00 динара, а све у року од 60 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, док је првостепена пресуда у преосталом делу остала неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Мандић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да, полазећи од одредбе члана 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ЗПППА којом је прописано да се тим законом уређује поступак утврђивања наплате и контроле јавних прихода на које се овај закон примењује, права и обавезе пореских обвезника, регистрација пореских обвезника и пореска кривична дела и прекршаји, што, према ставу одбране, подразумева да би се тај закон могао примењивати само на регистроване пореске обвезнике, а то су правна лица и предузетници, тако да физичко лице које нема статус одговорног лица у правном лицу или предузетника, не улази у круг лица која могу казненопрекршајно или кривично одговарати због непридржавања норми ЗПППА. Следствено изнетом, према наводима захтева, одредница у члану 176а ЗПППА „Ко складишти...“ не односи се на физичко лице, већ само на одговорно лице у правном лицу или на предузетника, који као такав мора бити регистрован у складу са законом о делатности којом се бави. Надаље, према наводима захтева, чињеница да се окривљени недозвољено бавио трговином телефонима, дакле није био регистрован као трговац истима и да самим тим није био порески обвезник, несумњиво указује да није могао учинити кривично дело из члана 176а ЗПППА. Осим тога, према наводима захтева, складиштење робе као делатност, везана за регистровану делатност,

подразумева постојање простора за складиштење и одређене количине робе која се складишти, који елементи у конкретном случају нису постојали.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Чланом 1. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, прописано је да се тим законом уређује поступак утврђивања, наплате и контроле јавних прихода на које се тај закон примењује, права и обавезе пореских обвезника, регистрација пореских обвезника и пореска кривична дела и прекршаји.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се истиче да окривљени АА, није могао бити извршилац кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а ЗПППА с позивом на члан 1. став 1. истог закона, имајући у виду да из члана 3. Споразума о заједничком плаћању закупа тезги на „Бувљаку“ у ... који су 02.11.2018. године потписали ББ, ВВ и АА, произлази да су се ова лица споразумела да ББ, у Агенцији за привредне регистре региструје на своје име предузетничку радњу под именом „ББ ПР Трговинска радња ГГ“, са седиштем у ...улица ..., чији су чланови ББ, ВВ и АА, да ће трошкове оснивања и друге трошкове сносити оснивачи заједнички, свако са по 1/3 удела и да ће свако од оснивача своју делатност обављати на својој тезги.

Из изнетог произлази да је окривљени АА, имао својство предузетника, односно пореског обвезника, на кога се односе одредбе ЗПППА, у смислу члана 1. став 1. тог законика и да је следствено томе исти могао бити извршилац кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а ЗПППА за које је оглашен кривим побијаном правноснажном пресудом.

Како је окривљени складиштио робу – 59 мобилних телефона, за које није поседовао прописану документацију о пореклу и то у свом стану који није био регистрован за ту намену, како је то и означено у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, то се захтевом браниоца окривљеног неосновано указује да се у конкретном случају не може радити о недозвољеном складиштењу робе.

Имајући у виду напред изнето, Врховни касациони суд налази да из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде, произлазе сва законска обележја кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а ЗПППА и то како објективна која се односе на радњу извршења, тако и субјективна која се тичу умишљаја и урачунљивости окривљеног.

Из изнетих разлога, оцењени су као неосновани наводи захтева да дело окривљеног није кривично дело и да је правноснажном пресудом повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП-а, односно да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити и да је тиме на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.